

forøgede Beskyttelsen, og der var alt for megen Beskyttelse. Nu hører jeg nok, at det var det allerværste, jeg kunde gøre. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvad jeg end havde valgt, havde netop *det* været det allerværste. Jeg ser selv saadan paa det, at naar Kultolden bliver saa lille, som der her er Tale om, vil den ikke mærkes i det lille Forbrug. Det, her er Tale om, er en Told af 3 Øre pr. 200 Pund Kul. Det er en saa lille Told, at for den Arbejder, som køber sine Kul hos Detaillisten, kan den aldeles ikke maales ud i Prisen, men det er en Told, som ganske vist vil virke i de store Virksomheder, der ville komme til derigennem vedblivende at give nogen Skat til Staten. Den beskyttede Industri har selv fraskrevet sig Retten til at klage derover, og naar de faa en Lettelse af $\frac{2}{3}$ af Kultolden, mener jeg ogsaa, det er tilstrækkeligt. De, der skulde have mest Grund til at klage, ere i Virkeligheden de ubeskyttede Industrier her i Landet. Men om dem vil jeg sige, at naar de hidtil have betalt hele Kultolden og nu slippe med at betale $\frac{1}{3}$ og faa foræret de $\frac{2}{3}$, maa det ogsaa for deres Vedkommende siges at være et saa stort Fremskridt, at de maa være glade ved denne Toldlov.

Jeg skal i øvrigt ikke følge det ærede Medlem for Saksjøbing længere. Det kunde være meget interessant Position for Position at sammenligne det ærede Medlems Forslag nu med Venstres Forslag i 1897, endvidere med Forslagene fra Toldkommissionens Mindretal og endelig ogsaa f. Eks. med afdøde Folketingsmand Taubers sidste Toldlovforslag her i Tinget. For det er jo saaledes, at naar vi tale om, at Venstre i 1897 stod saadan eller saadan, saa siger det ærede Medlem for Saksjøbing: Ja, men det var et Kompromis, og det kunne vi derfor ikke regne efter. Men hvad vi vel maatte kunne regne efter, er det Forslag, som Tauber sidst stillede under Kampen mod Estrup. Det var da ikke noget Kompromisforslag; det var ganske sikkert et Programforslag fra Venstre. Og naar ærede Medlemmer have en ledig Stund, vil jeg bede dem tage dette Forslag og lægge det ved Siden af de Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Saksjøbing — saa ville de faa en levende Følelse af den Kontinuitet, der er mellem den gamle Venstrepolitik og det ærede Medlem for Saksjøbing's Politik. Hvis de kunne finde stor Lighed mellem disse Toldpositioner, skal jeg være meget glad derved. Jeg tror, de

ville finde, der er meget mere Ulighed mellem det ærede Medlems Positioner og Taubers Forslag, end der er mellem Taubers Forslag og vore Forslag. Derfor kan det ærede Medlem anvende de bedste Argumenter, han kan finde, til Fordel for sit Forslag, og jeg tror, det kan trænge til, at han søger de allerbedste, han kan finde; men een Ting kan han ikke sige — det maa staa fast — at hans Toldlovforslag er i Overensstemmelse med Venstres hidtidige Toldpolitik. For der gives i Venstres Historie intet Toldlovforslag, der er som dette.

Det ærede Medlem for Saksjøbing foreslaar en Nedgang paa $4\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og det fremgaar af den Betænkning, der er afgiven over Lovforslaget om Stempel-skat paa Vin, at han ikke vil gaa med til den og ikke vil give de 4 Mill. Kr., som man derved kan faa. Ganske vist staa der i den Dagsorden, han er med til at foreslaa, at man er villig til at give Kompensation ved en Skat paa Vin, men ikke denne her, som man anser for umulig. Man angiver imidlertid ikke nogen som helst Vej, man kan gaa. Jeg giver derfor ikke meget for, at man skriver, at man er villig. Enten maa man slutte sig til det foreliggende Forslag eller stille et andet. Hvis det ærede Medlem havde kunnet stille et andet Forslag, der var bedre, skulde jeg med Fornøjelse have sluttet mig til det. Men i al Almindelighed at sige, at man er nok villig til at gaa med til en Skat, men kan eller vil ikke angive nogen Form, under hvilken man vil gaa med til den, det giver jeg ikke meget for.

Resultatet af de Forslag, det ærede Medlem for Saksjøbing stiller, vil da blive det, at der bliver en ukompenseret Nedgang i de indirekte Afgifter paa $4\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Til Gengæld derfor gives der kun Anvisning paa Muligheden af en Grundværdiskat. Det er ogsaa en rar og god Anvisning; den ligger saa dejlig langt ude i Fremtiden, og om Skatter er der altid det at sige, at de ere skønne, naar de liege lidt ude i en ubestemt Fremtid. Men jeg vil dog bede det ærede Medlem, som interesserer sig for en Grundværdiskat, om nu rigtig ihærdig at kaste sig over Spørgsmaalet i Anledning af Forslaget om Jernbaner og om Esbjerg Havn; der har han jo mødt den eller Værdistigningsskatten. Og skulle vi have en Grundværdiskat, saa synes jeg, det er rimeligst og rettest at sætte den i Forbindelse med saadanne Ting som Jernbaners Gennemførelse og Havnebygning; ved saadanne Ting er det,